

λίσαι. Σκύβοντας λίγο ακόμα, και γλιστρώντας απαλά ανάμεσα από τους χλωμούς λωτούς της δχθς, βρέθηκε μέσα στο νερό, που τη σκέπασε σέ λίγο.

Ένας πελαργός εκείνη τη στιγμή πέταξε αφήνοντας μία λυπητερή φωνή και τὸ φεγγάρι κρύφτηκε μέσα σ' ένα μεγάλο άσπρο σύννεφο.

Τὸ ἄλλο πρωτὶ ὁ Ταϊκή, ἔφαγνε ἐδῶ κι' ἐκεῖ νὰ βρῆ τὴ βασίλοπούλα. Καὶ ὅταν τὸ βράδυ ἔφτασε βαρὺ καὶ σκοτεινὸ, ὁ μικρὸς βοσκὸς δὲν ἔπαιζε πιά μὲ τὴ φλογέρα του.

Ἐίχε κοιμίσει, ὅπως πάντα τὰ χρυσοψάρα καὶ λυπημένους γιὰ τὸ δὲν εἶχε δὴ καθόλου ἐκείνη τὴν ἡμέρα τὴν Ἰζούνα, εἶχε καθήσει μονάχος κι' ἔρημος, στὴν δχθη τοῦ ποταμοῦ καὶ κτυποῦσε τὸ νερό.

Ξαφνικὰ, καθὼς τὸ φεγγάρι πρόβαλε ἀπὸ τ' ἀντικρινὸ βουνό, ὁ Ταϊκή εἶδε μπροστὰ του μιά σκιά κ' ὕστερα κάποιον τρεμὸύλιμα τοῦ νεροῦ, ποὺ τὸν ἔκαναν ν' ἀνατριχιάσει.

Πῆγε νὰ σηκωθῆ καὶ νὰ φύγῃ, μὰ ἡ σκιά ἐκείνη δλο μεγά' λωνε μπροστὰ του καὶ σέ λίγο τὴν εἶδε ν' ἀπλώνεται σὰ μιά μεγάλη λευκὴ νυχτερίδα καὶ νὰ τὸν σφίγγῃ μὲ τὶς ἀνοιχτὲς φτεροῦγες τῆς.

Ὁ Ταϊκή ἔμεινε ἐκεῖ σὰν ἀποσβολωμένος. Σὲ λίγο ἄκουσε μιά φωνή. Ἦταν ἡ φωνή τῆς Ἰζούνας.

— Ὁρατεῖ μου βοσκέ, μικρέ, γλυκὲ τραγουδιστή. Ἐλα! Ἐλα μαζύ μου στό βυθὸ τοῦ ἱεροῦ ποταμοῦ. Θὰ σέ προσμένω ἐδῶ στὸν αἰώνιο κόσμῳ τῆς ἀγάπης.

Ὁ Ταϊκή ἔνοιωσε ἕνα ἀπότομο χτύπημα στὴν καρδιά του καὶ ἡ ἀνάσα του κόπηκε...

Βύθισε ἀμέσως τὰ βλέμματά του στό βάθος τοῦ ποταμοῦ καὶ πρόσμενε ἐκεῖ, χωρὶς κι' αὐτὸς νὰ ξέρῃ γιὰ τὸν...

Σιγά-σιγά, μέσα στοῦ ἀντιφῆγγισμα τοῦ φεγγαριοῦ στὰ νερά, ὁ Ταϊκή διέκρινε καθαρά τὸ χλωμὸ προσωπάκι τῆς Ἰζούνας νὰ τὸν κυττάῃ γλυκὰ, τόσο γλυκὰ ὅσο ποτὲ τῆς, δὲν τὸν εἶχε κυττάξει ὡς ἐκείνη τὴν μέρα...

Κρατοῦσε στό χεράκι τῆς ἕνα μεγάλο λωτό, καὶ μ' αὐτὸν τοῦ ἔγνεφε νὰ πάῃ κοντὰ τῆς...

Ὁ Ταϊκή, σὰν κάτὶ νὰ τὸν τράβηξε ἀπὸ τὴν δχθη, ζαλισμένος, μεθυσμένος ἀπ' τὸ γλυκὸ βλέμμα τῆς Ἰζούνας, ἔπεσε κι' αὐτὸς στό ποτάμι, κοντὰ τῆς...

Ἐκείνη τὴ στιγμή τὸ φεγγάρι πρόβαλε πιδὸ γελαστό, δλό-φωτο, γεμάτο ἀπὸ μιά παράξενη λάμψη καὶ ἴγησητα...

Κ' οἱ πελαργοὶ ζυμνήσαν δλοι μαζὺ καὶ πέταξαν χαρούμενοι μὲσ' στὰ οὐράνια χάη...

Κι' ὅλα σῶπασαν μὲ μιάς στὴ γύρω φύσι, ἔτσι σὰν νὰ νερκώθηκαν ἀπὸ μιά πρωτογνώριστη ἡδονὴ καὶ μέθη...

Ἄπ' τὴν ἡμέρα ἐκείνη τὰ χρυσοψάρα τοῦ ἱεροῦ ποταμοῦ, εἶνε ἐλεύθερα... Κανεὶς δὲν τὰ φυλάει... Κι' ὅμως κανεὶς ποτέ, ὕστερα ἀπὸ τόσα χρόνια δὲν τὰ πείραξε, κανεὶς δὲν τοὺς ἔκανε κακό...

Πολλοὶ λένε ὅτι ὁ κόσμος δὲν τὰ πειράζει, ὄχι γιὰ τὸν τρέμει τὴν ἐκδίκησιν τοῦ μεγάλου, τοῦ παντοδυνάμου Βουδδα, μὰ γιὰ τὸν φοβάται μήπως, ἡ δύο ἐρωτικὲς ψυχὲς ποὺ ἀνταμώθηκαν ἐκεῖ, στὰ βάθη τοῦ νεροῦ, τραβήξουν κι' αὐτόν, ποὺ θὰ κυττάῃ κοντὰ τους, στὴν γλυκεῖα ἀγκαλιά τοῦ ἄλλου κόσμου...

ΜΕ ΔΥΟ ΛΟΓΑΚΙΑ

ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Σὲ μερικά χωρὶα τῆς Ὀλλανδίας, ἰδίως στὴν περιοχὴ τῆς ἐπαρχίας Κάρλεμχ, ὑπάρχει τὸ ἐξῆς περίεργο ἔθιμο :

Ὅταν ἕνα ἀνδράγνο ἀποκτίσει ἕνα παιδί, κρεμάει τὴν ἡμέρα τῆς γεννήσεως στὴν ἐξώπορτα τοῦ σπιτιοῦ του, ἕνα μικροσκοπικὸ κόκκινο καπελλάκι, ὅταν πρόκειται γι' ἀγόρι, κι' ἕνα μικρὸ μαξιλαράκι, ὅταν πρόκειται γιὰ κορίτσι !. Μὲ τὸ κρέμασμα τῶν σημαδιῶν αὐτῶν, ἀναγγέλλεται ἡ γέννησις στοὺς γείτονες τοῦ σπιτιοῦ, οἱ ὁποιοὶ καὶ σπεύδουν ἀμέσως νὰ συγχαροῦν τὴν οἰκογένεια τοῦ νεογεννήτου.

Τὸ ἴδιο ἔθιμο ὑπάρχει καὶ στὴν Ἰαπωνία, μὲ τὴ διαφορά ὅμως ὅτι ἐκεῖ, ἀντὶ γιὰ καπέλλο καὶ μαξιλάρι, κρεμοῦν στὴν ἐξώπορτα ἀπὸ ἕνα μικρὸ χάρτινο ψαράκι, κόκκινο ὅταν γεννηθῆ ἀγόρι καὶ πράσινο ὅταν γεννηθῆ κορίτσι.

ΤΑ ΔΩΡΑ ΜΑΣ

Μὲ 4 δελτία καὶ 8 δραχμὰς ἀποκτᾶτε τὰ ἐξῆς ἀριστουργήματα :

"ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΦΙΛΥΡΕΣ"

Τοῦ ΑΛΦΟΝΣΟΥ ΚΑΡ

Η ΚΥΡΙΑ ΜΕ ΤΑΣ ΚΑΜΕΛΙΑΣ"

Τοῦ ΑΛΕΞ. ΔΟΥΜΑ, υἱοῦ

"Η ΜΑΝΟΝ ΛΕΣΚΩ"

Τοῦ ΑΒΒΑ ΠΡΕΒΩ

ΓΚΡΑΤΣΙΕΛΛΑ

Τοῦ ΛΑΜΑΡΤΙΝΟΥ

"ΜΙΜΗ ΠΕΝΣΟΝ",

Τοῦ ΑΛΦΡΕΔΟΥ ΜΥΣΣΕ

Στὴν «ΜΙΜΗ ΠΕΝΣΟΝ» συμπεριλαμβάνεται ἡ γεμάτη πάθος ἐρωτικὴ ἱστορία τῆς ΦΡΑΝΤΣΕΣΚΑΣ ΝΤΑ ΡΙΜΙΝΙ καὶ οἱ παθητικοὶ «ΕΡΩΤΕΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΜΑΡΓΚΟ».

Ἐπίσης μὲ τὰ ἴδια δελτία καὶ δραχμὰς 8 ἀποκτᾶτε καὶ τὴν «ΠΛΗΓΩΜΕΝΗ ΚΑΡΔΙΑ» τοῦ Ὀνορέ Μπαλζάκ καὶ τὴν «ΣΦΙΓΓΑ ΤΩΝ ΠΑΓΩΝ» τοῦ Ἰουλίου Βέρν.

Ἐπίσης ἀρχίζει ἡ διανομή τοῦ νέου ἀισθηματικοῦ ἀριστοῦργήματος τῆς ΝΤΕΛΛΥ.

Ο ΕΡΩΣ ΘΡΙΑΜΒΕΥΕΙ!

Προσεχῶς θὰ κυκλοφορήσῃ τὸ ἔργον.

"ΔΥΟ ΚΑΡΔΙΕΣ ΠΟΥ ΑΓΑΠΗΘΗΚΑΝ.."

Τοῦ ΑΛΕΞ. ΔΟΥΜΑ (πατρός) κλπ. κλπ.

Οἱ ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ ἀναγνώσται τῶν περιοδικῶν μας πρέπει νὰ στέλνουν, μαζὺ μὲ τὰ δελτία καὶ τὰς 8 δραχμὰς, καὶ τὰ ἔξοδα ἀποστολῆς τῶν βιβλίων, καὶ τοῦτο, διότι θὰ ἦτο λίαν ἐπιζημία διὰ τὸ Γραφεῖον μας μιά τοιαύτη ἐπιβάρυνσις. Εἰς τὰς πόλεις τοῦ Ἐξωτερικοῦ ὅπου ὑπάρχουν Ὑποπρακτορεῖα τοῦ Κεντρικοῦ Πρακτορεῖου Ἀθηνῶν, οἱ ἀναγνώσται μας θὰ παραλάβουν τὰ βιβλία τῶν ἀπὸ τοὺς κ. κ. ὑποπράκτορας.

Τὰ δελτία δημοσιεύονται στὴ 3ην σελίδα τοῦ ἐξαφύλλου.

ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΤΑ ΥΨΗΛΟΤΕΡΑ ΜΝΗΜΕΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Τὰ ὑψηλότερα μνημεῖα τοῦ κόσμου εἶνε τὰ ἐξῆς :

Ὁ Πύργος τοῦ Ἄιφελ, ὁ ὁποῖος ἔχει ὕψος 307 μέτρων, ὁ Ὀβελίσκος τοῦ Οὐάσιγκτων ὁ ὁποῖος ἔχει ὕψος 169 μέτρα, οἱ δύο πύργοι τῆς Μητροπόλεως τῆς Κολωνίας μέτρα 156, τὸ τόξο τῆς Μητροπόλεως τῆς Δουβλῆς, μέτρα 150, ἡ ὑψηλότερη πυραμὶς τῆς Αἰγύπτου, στὸ Κάιρο, μέτρα 142, ὁ πύργος τοῦ Ἁγίου Στεφάνου τοῦ Στραμπογγ μέτρα 140, ὁ πύργος τοῦ Ἁγίου Πέτρου στὴ Βιέννη μέτρα 138, ὁ Θόλος τοῦ Ἁγίου Πέτρου στὴ Ρώμη, μέτρα 132, ὁ Θόλος τοῦ Ἁγίου Παύλου στὸ Λονδίνο μέτρα 110, ὁ Θόλος τῆς Μητροπόλεως τῆς Ἀμιένης μέτρα 100.